

Lục bát Hoàng Xuân Sơn

Gao-Xingjian

Ra ngõ gặp

Ra đường
Gặp gái cười tươi
Chợt nghe
xứ lạ quê người
thấm
đau
ngàn năm
bản mặt dầu dàu
trái tim vô ý
qua cầu
gió bay
ra đường
thấy nắng hây hây
quay về ngõ gió
thổi đầy
phòng không.

Cuối năm, bộ hành

Năm cùng
thả bộ
trầm
ngâm
bước chân như thể vết cằm hoang
xưa
nghe ta cây cỏ sái mùa
vàng hoe một ánh xuân
vừa gợn xanh
chao ơi vạt gió lung canh
mấy mươi rồi nhỉ ?
dẫm thành khói sương !
vận cùng
nước chẳng khai mương
mà khua mạch sống
nửa đường
chất
chiu
mộng về
chùng đã hát hiu
với tâm thương tật sớm chiều ngụy trang
thôi
đêm với bóng tan hàng
nhủ ta xuân biếc
lầm than cội tình

Tân niên Nhâm Ngọ

